

Τι μπορώ να κάνω αν υποψιαστώ πως ένα παιδί κινδυνεύει; Συνέντευξη με τον Στέφανο Αλεβίζο, ψυχολόγο, Συντονιστή Εθνικού Κέντρου για τις Εξαφανίσεις και τα Παιδιά Θύματα Εκμετάλλευσης, του Οργανισμού «Το Χαμόγελο του Παιδιού». | Boom

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)

Οι εξελίξεις στην τραγωδία της Πάτρας είναι ραγδαίες και οι αναλύσεις πλέον χιλιάδες. Αν μπορούσαμε όμως να δημιουργήσουμε κάτι καλό από όλο αυτό, είναι να δούμε πώς μπορούμε εμείς οι απλοί πολίτες να σώσουμε άλλα παιδιά που τυχόν βρίσκονται σε κίνδυνο. Η βασική μου απορία, αυτό που με ταλανίζει από χθες είναι αυτό και μόνο το ερώτημα: Πώς μπορώ να καταλάβω αν ένα παιδί είναι σε κίνδυνο;

Η συζήτηση με τον κ. Αλεβίζο, Συντονιστή Εθνικού Κέντρου για τις Εξαφανίσεις και τα Παιδιά Θύματα Εκμετάλλευσης, του Οργανισμού «Το Χαμόγελο του Παιδιού» είναι άκρως κατατοπιστική και θα ήθελα να τη διαβάσετε με προσοχή. Γιατί η Τζωρτζίνα, ο Νίκος, η Μαρία, η Μελίνα, ο Αλέξης είναι παιδιά που δυνητικά βρίσκονται δίπλα μας. «Αυτή είναι η ερώτηση κλειδί» μου εξηγεί αμέσως. «Αυτό που μας απασχολεί όλους είναι τελικά το πώς μπορώ διά γυμνού οφθαλμού, χωρίς να είμαι επαγγελματίας να αντιληφθώ αν ένα παιδί είναι σε κίνδυνο. Είναι μια πολυσύνθετη διαδικασία», συνεχίζει, «αλλά έχει συνήθως προειδοποιητικά σημάδια».

Και ποια είναι άραγε αυτά τα σημάδια, αναρωτιέμαι για να έχω στο εξής τα μάτια μου όχι δεκατέσσερα, αλλά νομίζω ότι πλέον οι γονείς θα γίνουμε εμμονικοί με αυτό το θέμα. «Αρχικά έχουμε τα εμφανή σημάδια στο σώμα, τα πόδια, τα χέρια, το πρόσωπο, μελανιές και χτυπήματα για τα οποία συνήθως το παιδί δίνει αντιφατικές εξηγήσεις. Από την άλλη έχουμε και τη σωματική κακοποίηση χωρίς εμφανή σημάδια. Ταυτόχρονα υπάρχουν και άλλες ενδείξεις, όπως ο φόβος του παιδιού. Αν για παράδειγμα το παιδί αντιδρά με φόβο στο οποιοδήποτε άγγιγμα. Ή επίσης αν γνωρίζει να περιγράφει σεξουαλικές πράξεις που δεν δικαιολογεί η ηλικία του. Μπορεί ακόμα, να έχει στην κατοχή του ποσά ή αντικείμενα που δεν μπορεί να δικαιολογήσει ο γονιός πώς τα βρήκε το παιδί. Γιατί μην ξεχνάτε πως

στη σεξουαλική κακοποίηση κυρίως συχνά υπάρχει και ένα αντίτιμο», μου λέει και δεν μπορώ καν να γράψω αυτές τις γραμμές.

«Κρατήστε πως υπάρχουν περιπτώσεις κακοποίησης που υπάρχουν κάποια από αυτά τα σημάδια, άλλες μορφές που υπάρχει μέρος αυτών και περιπτώσεις που δεν ισχύει τίποτα από αυτά».

Και αναρωτιέμαι όταν δεν υπάρχει τίποτα από αυτά, πώς μπορώ να είμαι υποψιασμένη για ένα παιδί που υποφέρει δίπλα μου και μπορεί δυνητικά να είναι ο κολλητός του γιου μου, μια φίλη της κόρης μου, η ανιψιά μου.

«Πάντα λέω στους γονείς ότι οποιαδήποτε ξαφνική και χωρίς εμφανή αίτια αλλαγή στη συμπεριφορά ενός παιδιού, στη διάθεσή του, στον ύπνο του, στη σχολική του παρουσία και επίδοση ή επίσης όποια αλλαγή στην άποψή του για κάποιο άτομο θα πρέπει ΑΜΕΣΩΣ να μας προβληματίσει», εξηγεί ο κ. Αλεβίζου.

Αν υποθέσουμε πως έχω μια μικρή υποψία για ένα παιδί όμως, τι μπορώ να κάνω; Αν καλέσω να κάνω μια καταγγελία δεν μπορεί να θεωρηθώ τρελή; Επηρεασμένη από τα media; Ίσως και κακεντρεχής;

«Αντιθέτως. Μπορεί να σώσετε ένα παιδί», είναι η αποστομωτική απάντησή του. «Η γραμμή 1056 από Το Χαμόγελο του Παιδιού είναι εκεί, 24 ώρες το 24ωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα, έτοιμη να δεχτεί τα μηνύματά σας και να τα αποκωδικοποιήσει. Κανένας δεν θα σας θεωρήσει τρελή. Αντιθέτως θα σας συμβουλευσουμε και θα σας κατευθύνουμε πώς να συλλέξετε κι άλλες πληροφορίες και μετά με τη σειρά μας θα κινητοποιήσουμε τις κατάλληλες διαδικασίες. Το τηλεφώνημά σας, ναι, μπορεί να μη σημαίνει τίποτα αλλά μπορεί να σημαίνει και τον κόσμο όλο».

Έχω ήδη βουρκώσει και γράφω όσα μου λέει για να μην χάσω ούτε λέξη.

«Η γραμμή είναι ανώνυμη» προλαβαίνει την αμέσως επόμενη απορία μου, «οι άνθρωποι που απαντούν είναι επαγγελματίες ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί που δεσμεύονται από το απόρρητο από τον νόμο» μου εξηγεί. «Εφόσον αξιολογήσουμε μαζί σας την πληροφορία που μας δίνετε, είμαστε σε θέση να ενημερώσουμε τους αρμόδιους φορείς και να προχωρήσουμε σε έλεγχο των συνθηκών διαβίωσης του εκάστοτε παιδιού πάντα με γνώμονα το ίδιο το παιδί, την ψυχική και σωματική του υγεία».

Θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Αλεβίζο και να σας υπενθυμίσω πως η γραμμή 1056 είναι 24 ώρες το 24 εκεί για να υποστηρίξει κάθε παιδί και οικογένεια που βιώνει οποιαδήποτε μορφή βίας.

Και στο hamogelo.gr θα βρείτε όλες τις πληροφορίες και τις απαντήσεις στις ερωτήσεις σας. Κλείνοντας, θα έλεγα πως το μάθημα των ημερών συνοψίζεται στα λόγια του κ. Αλεβίζου:

«Το τηλεφώνημά σας, ναι, μπορεί να μη σημαίνει τίποτα αλλά μπορεί να σημαίνει και τον κόσμο όλο».

Πηγή: boommag.gr